

4
1966

ქართული
ბიზნესი

ნახ. ზ. კუმბურაშვილისა

№ 19 (8245) თბილისი, ოქტომბერი 1966

საქსი

ბაგრატიონის 44-ე წელი

ფასი 20 კაპ.

— აბა, ჩვენმა თანდღვრებმა უნდა თქვას, გიჟი გავ-
ჯარღე და გჯაჯე დავაყენეო.

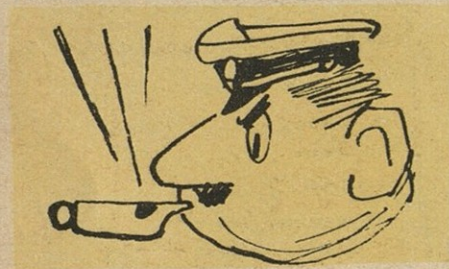
ყველა კვამლია პომელო!

(ნიანგის მრგვალი მაგიდა)

ჩვენი საკბილოს უკეთ მომსახურების მიზნით, ნიანგმა შემოიღო მრგვალი მაგიდა, რომელზეც მიიწვევს თავის „ჩვეულებს“ და საკადრისადაც გაუმასპინძლდება.

აი, პირველ მრგვალ მაგიდას ამშვენებენ პირველი სტუმრები. ესენი არიან მოსწრებულნი სიტყვა-პასუხის, ჭიპამდე გულდია, მოსწრებული დედისერთა ბიჭები — არა მამაზეც იყრის, არამედ დეიძლი მამების მიერ ნაბოძები „ვოლგებით“, სამპროცენტუანი ობლიგაციებით, ასპროცენტუანი ნაილონ-ბარლონ-პერლონის „საროჩებითა“ და ნოლპროცენტუანი აკადემიური მოსწრებით.

პატივი მხვდა, თფიციალურ ვიზიტად მომეწვია ისინი რედაქციაში. გადავატრიალე სამისამართო ბიუროები, გადავქექე ძველი ლექსიკონები. რატომღაც აქ მათ კვალს ვერ ვაწყვიდი. ბოლოს ისევ „ნიანგის ლექსიკონმა“ მიშველა: „ხსულიანი: ის. ლადიძის წყლებთან“.

ხულიანები, როგორც ყოველთვის, ადვილზე დამხდნენ. კინო „სპარტაკის“ ატლანტიკით ზურგით შედგომოდნენ კედლებს „შკაფებივით“ ვაჭკაცები. მარტო ვიდუქი და მორიდებით ვუთვალავდებოდი. უკებ ზედ ჩემს ყურთან დაუსტვინა მილიციელმა.

— გაიარეთ!
ასეთ დასტვენაზე ორთქლმავალი იძვრება ადგილიდან. რამდენიმე ნაბიჯი გადავდგი.

— დაიშალეთ! — კვლავ დამადგა თავზე მშვიდობის მაძიებელი.

დაშლით ვერ დამშალა, მაგრამ მოშლით მართლაც გვარიანად მოვიშალე.

— რატომ ამათ არ უსტვენ?

— ამათ ყველამ თვითონ იცის სტვენა!

დმერთი ვახსენე, ქურის ბატონ-პატრონებს გამოვეცხადე და გამოვაცხადე, რომ ყველაზე ყალბაბანდი, „აურიე ბიჭების“ გაცნობა მსურდა.

— რასაც უყურებ, თბილისის ნაკრები! — რეზინის ლეჭვით ამოღეჭა ერთმა და დანარჩენები სიცილით აძიგდებდნენ.

— ნიანგი გთხოვთ, გვეწვიოთ მრგვალ მაგიდასთან!

— აზრობთ?! ტობე ვარიანტია! — დამეთანხმნენ.

ამათ ოღონდ მაგიდა უხსენე და მრგვალია თუ ოთხკუთხედი, რას დაეძებენ. ასე წამოვადგეთ ჩანგალზე ვარიანტის საძებრად ქურაში ჩანგალზე გამოსული ბიჭბუჭები.

გამიმართა აზრთა ურთიერთგაზიარება. ნაკრების კაპიტანმა ამომწურავი პასუხები გაგვცა. თავიდან საკმაოდ მოუბრუნებლად ვკითხეთ:

— ვინ ხართ, რა ხალხი ხართ თქვენ?

— ვა!

ერთ-ერთი მათგანი უფრო ენაწყლიანი გამოდგა და მოკლე ინფორმაციით წარსდგა აუდიტორიის წინაშე.

— ჩვენ თავზე, ნამუსზე ხელაღებული და სწავლასა და ოქანზე ხელჩაქეული ხალხი ვართ. მოვრჩით!

— რა საქმიანობას ეწვეით, ცხოვრების გეგმა თუ გაქვთ?

— საქმიანობას არ ვწვეით, გეგმა არა გვაქვს, გვაქვს პლანი და იმას ვწვეით!

— ქალაქური უარგონის ლექსიკური ფონდის ზრდა ხომ არ გამოიწვევს ქართული სალიტერატურო ენიდან მის გამოყოფას?

— სოფლიდან ჩამოსული სიმონებისთვის უნდა გამოიცეს „ქალაქელებთან სასაუბროები“, ლექსიკონები.

— ლექსიკონის გამოცემა მდე რა ვქნათ?

— ჩვენს ხელშია მძლავრი იარაღი — პრესა. ყველა კედელი ჩვენი კედლის გაზეთია, ნაჩხან კედლის გაზეთებში, სადარბაზოებში, აივნებზე, დერეფნებში თავიანთ პირველ ლექსებსა და რომანებს აქვეყნებენ ჩვენი კედლოკორები: ვინ ვის უდრის, ვის ვინ უყვარს, „შეროუს“ რომ სონა გამოვაკლოთ, რა დარჩება და სხვა.

— რამდენად აცვიციოთ, თქვენ კვლავ აწარმოებთ გამალეულ შეიარაღებას. რა იარაღი გაქვთ სამხედრო არსენალში?

— დანები, ნაჯახები, სპიცები, კასტეტები, რევოლვერები, თვითნაკეთი რევოლვერავტოკალმები, ავტომატები, ლიმონჩიკები... ახალი იარაღის დასახლებაც შეგი — ლო! (ლო: სოფლურ-ქალაქური სასაუბროს მიხედვით — მოკეტე!).

— რა იარაღს სცემთ პატივს?

— ატომის ეპოქაში ყველა ზემოჩამოთვლილი იარაღი სათამაშოა.

— თქვენ რომ დაგჭირდეთ, ალბათ, ატომურ ბომბსაც ჩაიგდებთ ხელში!

— ვნახოთ, დასავლეთ გერმანელი ბანდიტები თურმე ამერიკაში შანსავენ!

— კმაყოფილი ხართ თუ არა გამოსაფხიზლებლების ქსელის მუშაობით?

— არა, ნამეტანი უცბად აფხიზლებენ!

— რას ისურვებდით?

— რესტორნებში სადილებს რომ ამზადებენ სახლში მიტანით, დააწესონ დაღვეაც სახლში მიტანით!

— ამ ხანაგურ სასამართლოებზე რას იტყვიოთ?

(„მისგან არ მახსოვს არც ერთი წყენა!“ — წამოიღლინა ერთმა).

— არავის არაფერს უშავებს, დაერქვას ძმური სასამართლო!

— როგორ მოგწონთ უსაქმურების ქალაქიდან გასახლებების კანონი?

— ზაფხულობით კარგი რამეა.

— აცივდა, ზამთრის დადგომა ხომ არ შეგიშლით ხელს პროსპექტზე დგომაში?

— ავიღებთ და გავფრინდებით თბილ ქვეყნებში, ესე იგი დედილ-მამილოებს ცეცხლს შევუწებთ და ხელს მოვითბობთ, მერე მოვყურდებით თბილ ხვერებში (კეთილმოწყობილი, იზოლირებული ბინა ცენტრალური გათბობით) და გაჩაღდება კონო, შამპო, პოკო (კონიაკი-შამპანური, პოკერი).

— რა აზრისა ხართ სწავლებაზე?

— აზრზე არა ვართ... რა უბედურებაა, ერთმანეთის ჭინაზე მშობლები მეცნიერების უფსკრულისკენ გვიბიძგებენ, უნდათ ჩვენგან პროფესორები გამოიყვანონ. შეწყდეს სავალდებულო სწავლება ასპირანტურაში.

— რას აკეთებდით რუსთაველის იუბილეს დღეებში?

— რუსთაველის პროსპექტზე ქვეყნის წიწკვი (ქაჭი — არათბილისელი. წიწკვი — საქალე მახალა) წავართვით, ეცნენ ჩვენი ბიჭები — ტარია, ათილო, ფრიდონა, კაცი კაცსა შემოსტყორცეს და ევრევე დავინსენით ქაჭები-საგან ნაშა (ნაშა — საწიწკვე მახალა).

ამ დროს ერთ-ერთმა სტუმართაგანმა კედელზე გაკრულ ლოზუნგებს მოჰკრა თვალი. აი, რა ეწერა კედელზე: „ნიანგის გამოვაცალეთ ფეხქვეშ ხულიანებს!“

— მართლა გვიპირებთ რამეს?

— დიიიახ! — მივეუბნე ამაყად. — რუსთაველის პროსპექტზე ხომ გამოვაცალეთ ნიანგის, ძველი ასფალტი ახლით შეცვალეთ.

— რას იტყვიოთ წლებანდელ ზაფხულზე? — კვლავ შევეკითხეთ.

— ასეთი ცხელი ივლისი ჭერ არ გვახსოვს, 26 ივლისს ყველა დავიწვიოთ.

გვინდა მკითხველებს შევასხენოთ, რომ 26 ივლისს გამოქვეყნდა სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულება „ხულიანობისათვის პასუხისმგებლობის გაძლიერების შესახებ“.

გულითადად მივულოცეთ ჩვენს სტუმრებს მათზე საზოგადოების ზრუნვის ახალი, ღირსშესანიშნავი დოკუმენტი. შემდეგ ვუჩვენეთ სასწავლო თვალსაჩინო ფილმები — „შესანიშნავი შვიდეული“, „განგსტერები და ფილანტროპები“, „როკო და მისი ძმები“ და სხვ. გაიმართა კამერული მუსიკის კონცერტი. შესრულებული იქნა სიმღერა — „ასეთია ქურდი კაცის ბედი“. მსურველებისთვის მოეწყო ექსკურსია ისტერიულ ადგილებში — გამოსაფხიზლებლებში. ექსკურსანტებმა დაათვლიერეს ორთაქალის არაისტორიული ცხენი.

ნიანგი მოუწოდებს მკითხველებს, უფრო აქტიურად იბრძოლონ მილიციისა და პროკურატურის მუშაკებთან ერთად საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვისათვის. მაშინ მედლებს „წყალწაღებულთა გადარჩენისათვის“ მიიღებენ ისინიც, ვინც კალაპოტიდან ამოვარდნილებს კაცურ ხელს გაუწოდებს და ჭაობიდან ამოიყვანს.

...დასასრულ ნიანგმა უკანასკნელი კითხვით მიმართა მრგვალ მაგიდასთან შეკრებილთ:

— იციოთ თუ არა, საით მიჰყავხართ იმ გზას, რომელსაც თქვენ ადგიხართ?

— ყველა გზა რომში მიდის! — იყო პასუხი.

— როგორ გავიგოთ ეს, გთხოვთ გაგვიშიფროთ!

— რომ: Районное отделение милиции.

რეპორტაჟი მიჰყავდა გაიოზ დაუნინანს.

ნიანგის მრგვალი მაგიდას პარსუბს

ქაღალდი

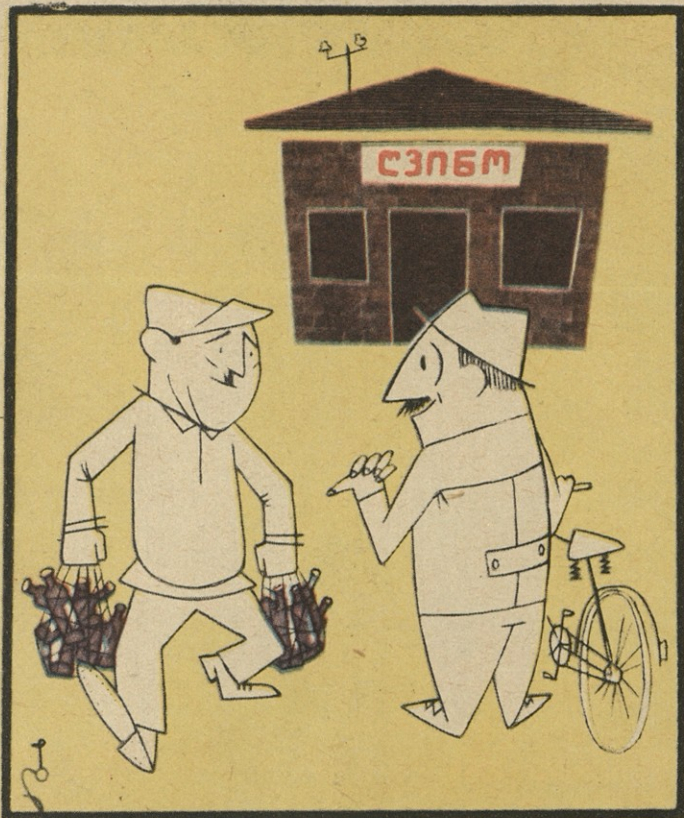
უეცრად თავბრუ დამეხვა,
 სუნთქვა შემეკრა ტიალი,
 მეც, სახლებმაც და ქუჩებმაც
 ერთად დავიწყეთ ტრიალი.
 მივწევი, აბა, რა მექნა,
 თავს როგორ შევიკავებდი?
 შინ წასვლა ველარ შევძელი,
 იქვე, ბურანში, წავედი.
 ვგრძნობ, თითქოს, უკვე დამეწყო
 ტვინის შერყევის ნიშნები,
 ველარც ფეხს ვანძრევ, ველარც ხელს,
 ნაწილ-ნაწილად ვიშლები.
 თავი მიხდება იმხელა,
 ვეწევი, ველარ ვერევი,
 ავწევი, როგორ ვატარო,
 დავტოვო, — ველარ ველევი.
 მინდა ვიყვირო, ვიბღავლო,
 გული ვიჯერო ქაქანიტ,
 ხან ვითომ ჩემით მივფრინავ,
 ხან მიმთრევენ მანქანით.
 ხან ცხვირში ნიშადურს მჩრიან,
 ხან წყალს მასხამენ კეფაზე,
 ხან ვითომ დარბაზში ვზივარ,
 მასამართლებენ კრებაზე.
 რა მემართება, სადა ვარ,
 მითხარით, ხალხნო, მართალი!
 ამ წვალეებაში რომა ვარ,
 ძირს მოვადინე ზღართან.
 ფუი, დალაზვროს ეშმაკმა,
 სადღა გამოვყო მე თავი,
 ამ „გამოსაფხიზლებელში“
 საიდან გავჩნდი, ნეტავი?!

ბრიგოლ ჩიქვილაძე

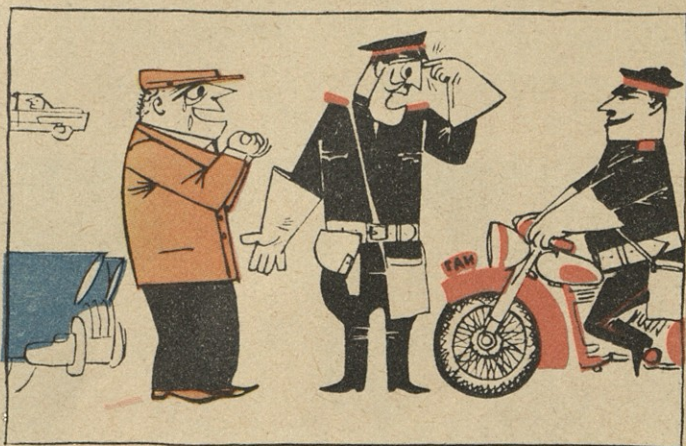
ნახ. მ. აბაშიძის

ყოველთა კაცთა მკვნი,
 იგი არვისგან ვნებულნი.

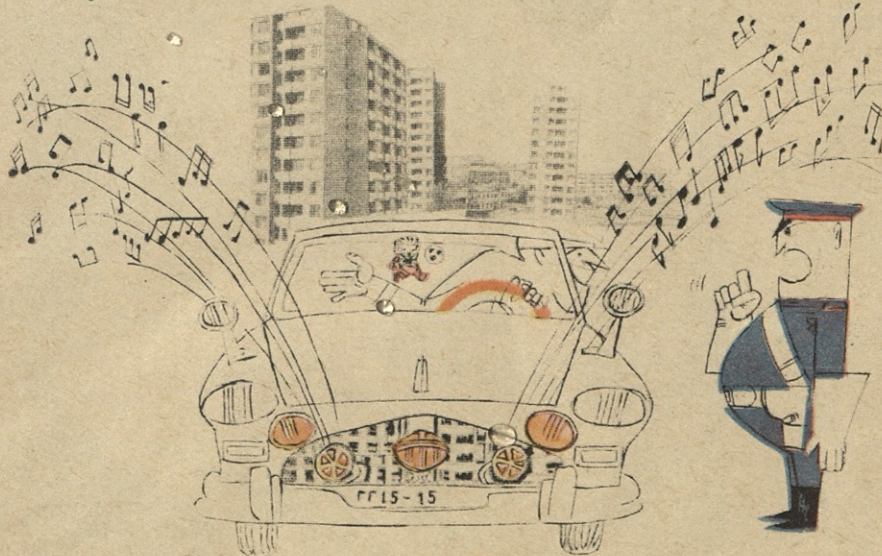

— სერაკიონ, სტუმრებს ელოდები?
 — არა, სვალ შაბათობაზე მივლივარ!

— რას გაღამებიდა ეს მოქალაქე?
 — ტალღანი გავუხვრიტე და ტვინი
 გამიხვრიტა.

ნახ. ჯ. ლოლუასი

— ხმოვანი სიხალის მიტეხისთვის ჯარია!
 — ეს სიხალისა? მანქანა მღერის!

საქართველოს
წიგნითმწიქნის
კავშირები

ვის შვიკვირში: რუსთაველი გეგზარინა...

შობა რუსთაველი თავის უბუნურ სკოლურ ფუნქია რომ იზინ-
 დანდებელი, ამხა, მე შვიკინა, არცა დატყვევდა. ღიონე სათბა-
 ვი ის იყო — ხაე, რომელ ადგარს შრეველითობა, რომელ კურ-
 სულ დადგება პატრონს ეს საყმათა და მისი უფროსი პატრონი,
 ის, რომ არსად შრეველითობა — ვარსავე დატყვევდა თამარის ფრე-
 სკის წინ ფრეველითობა.
 — შენავე თქვენი თქვენი... — თუი მისეულ დანარა შობა.
 მის დახმარება წინ შევედით წავიდავით იყოდა — რა
 ვთქვა, რა მოხდა, რა ხდებოდა. პირველი ვანგერევა დაწვენი
 პირველი-მოდებობის ხილთ მოქმედება. მას კანკალიტარია იწველა
 და თანავე დანდებელი შრეველი დახმარება, საწარმოო
 რაღაც წარუბრა ეკლავა ვეღარ მიზნობდა და, ცალი თვისია რომ
 რუსთაველი შევედებოდა, შობით მას წაქრის რაღაცეა: „უკვე
 პირველი, შემთხვევითი წარუბრა დახმარება, ავტომატიზირე-
 ბის ქრებას, წვენი შობის მდებარედი ტრინობით, სიყვარულით,
 სიყვარულით.“

— შენავე შრეველი ამოვიტყვევებო, წინ-წინი წრეების წარბადას არ-
 სის შევედებოდა. რუსთაველი შრეველი წრეის დახმარება და სათა-
 ვიდან — „მე და კონსილი“, — გუგუას, უფროსის მიხედვით, მერაბ,
 რიგის ვადამადა და ლეონტი დანდაბა, პირს თილით ვადამადა.
 — შენა ხილვა პირის მიხედვით, შობისთვის მართობით ხანს, ანუ
 რაი არის საწარმოო თქვენი?

— პირისა უფროსის კოვლისა — ვილიანია — ვილიანია — ვილიანია
 — პირისა შობის მიხედვით, დიდი შობის — ვილიანია — ვილიანია
 საკურსის ინტერვიუს განხილვის ფილოლოგიურ მეცნიერებასა კარ-
 დიდანაც ვევედებოდა.

— მარტო თქვენი დახმარება, — შობის შობა
 — შენაველი — გეგრა თანა — ეს თუ მომხმარება რაღაც, თა-
 ვი... — ვიქრის შობა აღარ იყო — სხვათა დანაწარმებელი, წინ წა-
 წელი, თავი მხალდა დაუვალი და მომხმარებელი.
 — შენაველი წინ აკა დიდი შობა, წრეს არ მივედებ, მუხუთი
 წელი გვიმიდან გეგამის ვადამადა.

— ართი შავის ლეონტი რაღაც წაქრის, შობა შობის, შობა შობის,
 და ართი თქვენი გამოვედით, წვენი ადგარის რომ იყოთი, — საწარ-
 მოდ ინტერვიუს თუი გამოვიტყვევებთ, რიგისა.
 — ართი უფრო, შობისა — თქვენი წინ ვადამადა — შობისა
 — ართი ვადამადა პირისა კანკალიტარია — შობისა
 — ართი ვადამადა დახმარება ხილთ პირისა კანკალიტარია — შობისა
 — და მუხუთი რიგისა კანკალიტარია ვადამადა.

— ართი, შობისა თუი
 — ართი, შობისა თუი
 — ვადამადა მის დანდაბა
 — ვადამადა მის დანდაბა

— რაი თუი ვადამადა, პირისა, ანუ ლეონტი შობის შობის და
 მის შრეველი ვადამადა, — შობის შობისა მუხუთი პირისა
 — შობისა შობისა.

— რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა

— რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა

— რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა

— რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა

— რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა

— რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა

— რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა

— რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა

— რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა
 — რაი თუი შრეველი, შობის, შობის ვადამადა ვადამადა

ნ. ა. კანკალიტარია

ჩვენი გეგმარება რუსთაველი, ინტერვიუს, თქვენი თანაობა.

143 ვიყინი... ნიკი გიორგი

ახალი „ვიყინი“

ახალი „ვიყინი“ მრავალი ამბავსა დაწერა. ვიყინი... მისიველი, არ-
 ტურისა, მართალი მოქმედებენ თუ არა ნიკიტი და ტარიტი, თითობით და
 ავსანდობი, ამ რას იმამებზე წერა მათი შვიკინი... მისიველი იყო, რომ „ვი-
 ყინი“... გეგმარებასა წვენი საკურსული არ მომხმარებენ. მათიველი
 სის საინტერესო ტარიტის წინა მოქმედება შობისა მომხმარებელი
 საწარმოო ვადამადა-მისი წარმართობი დატყვევება. წვენი ხილთ არის შრევე-
 ლისა, დაწერა რუსთაველი, შობისა.
 ვადამადა ვადამადა ვადამადა ვადამადა ვადამადა ვადამადა

ახს ახალი ნესტანის

ნახეს ტურედა ქალი ვინე, დეა ლდიბის წულისა შობის,
 ინდით ვარი ვადამადა, თმა შობისა და უნდაც, შობისა,
 სიბრად უნს მარგალიტი ნელითის გულსიბრად,
 შობისა ვარი დავითივია, გულსი მუღრად ანარტის.
 მას ტანსა კაბა თოსა — მუხლი მოურნდა მიმეველი,
 იფა მუქეგია წინარე, ვუ თქვათ არ უმეველი,
 ცრფელს დადიანა დაწვენი შობა დანქარია სისეველი...
 შობისა ტურედა თიხანის: „გისინი, გი,—იხისა, —
 გეგმარება...“

ახს ახალი ნესტანის,

თინათინს რომ ვერების ქვაბიშენ
 მისი სახელი ტარიტი, მუღრად-მუღრად, გეგმარება,
 იფიკე ველავა ხინკელი, ქვაბისა და ღვინისა,
 კვლა „დეა და ვადამადა“ ღურეტი „ზურბოვანსა—არა
 შობისა,
 წვენი გამო ლეონტი მოურნდას გამოვედითა სახე-ტყვიანისა.
 სიღობა დანს უფროვლი, მუღრად-მუღრად, გეგმარება,
 ვინცა მუხლი, განსაზღვრა ტარიტი მათნი რად განვედინა
 მიზნობით დატყვევება, შობისა ვადამადა დატყვევება.
 კვლა შობისა მუღრად-მუღრად, კვლა ღვინისა და ღვინისა-ზურნა!

სიღობი ვადამადა—სიბრად მოუქმე ცინის წვენი სწორედათ,
 თქვენი თუ: მისი საქმედათ მალღურ-მალღურედათ,
 სიღობი სიღობით გეგმარება, შობისა—სად-სად-სად,
 ცრფელიტური გამოვედით—გეგმარება ასე უფლებანო!

თათბირი თინათინის

მაქეს საქმედათ უფროსი, ვადამადას ანაწილები,
 ქვაბი ნიკიტის ტარიტის, იფიკე და ნელითის,
 „დინათის“ აბრეშქვითი—განუხმობელი გეგმარება,
 მიმეველი დარაუთა საწარმოველი, ვადამადა-მისი მისეველი.

თათბირი ნესტანის

გეგმ თათბირი შეკოა, საქმე უფროვე რთულია:
 ხანს თვით მივიღებ, გულდაგულ ვადამადა გულდა,
 წამევე უმთხი და-და-გულა, ვინცა ცრფელიტურს უფლებან:
 რასაცა გისტემ—შეხიარ რას არა—დაკარგულია!

ქალიტე

რა ურავა მამაცსა, ჩხოპიგან შობის მსმეველსა...
 ზოგადი პუხსნულ საქმისა ხანდათ ხილეთ უფლებან...
 გეგმარებათ აბრეშქვითი ხილეთ უფლებან კეგებსა,
 სახელის გარდა სხევენი უფლებან მოსახმეველსა!

ვა, მოუხმე, სოფელი გეს არს ქვეის თუ გენების,
 მასაღებ გამოცემისა, გამოხმედალი ბინების...
 სიღობი და ვადამადა თუდათ მუე სწორად მოვიტყვიანის,
 ხანს ვადამადა უფროსი გეგმარება: სიბრად არ ვადამადა!

თათბირი გამოვედით აკსიტიტი რუსთაველი

ნ. ა. კანკალიტარია

ნ. ა. კანკალიტარია

ახს ახალი ნესტანის, თინათინს რომ ვერების ქვაბიშენ

ნ. ა. კანკალიტარია

ნ. ა. კანკალიტარია

ახალი ნესტანის, თინათინს რომ ვერების ქვაბიშენ

ნ. ა. კანკალიტარია

ახალი ნესტანის

ნ. ა. კანკალიტარია

ნ. ა. კანკალიტარია

ახალი ნესტანის, თინათინს რომ ვერების ქვაბიშენ

ნ. ა. კანკალიტარია

ახალი ნესტანის, თინათინს რომ ვერების ქვაბიშენ

მარტა ვანდერმეისი ცნობილი პოლონელი იუმორისტი მწერალია. მისი ნაწარმოებები ხისტემატურად იბეჭდება პოლონურ სატირულ-იუმორისტულ ჟურნალ „შილიკაში“. ამ რამდენიმე ხნის წინათ იგი სტუმრად იმყოფებოდა საქართველოში, ეწვია ჩვენს რედაქციასაც და გაეცნო მის მუშაობას.

ქვემოთ ვბეჭდვთ მარტა ვანდერმეისის ორ იუმორისტულ ნოველას.

*სტყუი
გეგანის ბუკია
სიყვანის*

რუდმსსმ ჩემმა მეგობარმა მისამართი მომცა და მომიყვა, რა სიამე მელოდა მთელი ზაფხულის განმავლობაში, გულმა აღარ მომიტოინა და იმ წამსვე გავეშურე დანიშნულების ადგილისკენ. პირველი ასი კილომეტრი მატარებლით ვიარე, ორმოცდაათი კილომეტრი — მანქანით, ბოლო ხუთი კილომეტრის გავლა კი ფეხით მომიხდა. ჩემს წინ იყო ვეებირთელა, ძველისძველი ტყე ხშირ ბალახებს შორის ბილიკი კარგად არც ჩანდა და გუმანით მივიწვიდი წინ. უცებ, ასწლოვანი ხის იქიდან, თოფმომარჯვებული კაცი გამოხტა და ორთქლმავალივით დაძვირდა:

— სდექ! განა ოთხი კილომეტრის უკან არ წაიკითხე წარწერა: „ტყეში შესვლა აკრძალულია!“ — მან სანადირო თოფი გადახსნა, გატეხა და ლულა მკერდზე მომადო. — მწვანე ბალახის გათელვისთვის, დაბალი ხეების დაჩრდილვისთვის, ციყვიების დაფრთხობისთვის, მავჯლის ჭამისთვის და სხვა ათასი წერილმანისთვის უნდა გადაიხადოთ ას ერთი ზლოტი ჯარიმა! ხმა კრინტი, სიტყვა არ შემინერსო!

— ბოდიშო! — ძლივს მოვახერხე შესწინებულმა და მორცხვად დაჯახე თავი. — არ მეგონა, რომ... მე უბრალოდ მეტყვევის ნახვა მინდოდა.

— მეტყვევი რაში გჭირდება, ან იქნებ ფიქრობ, განუადლებით გადაგახდენინებს ჯარიმას? ზავის იმედი არ გქონდეს. ერთხელ და სამუდამოდ დაიბახსოვრე, რომ მეტყვევი შენთვის არ არსებობს.

— თქვენ ვერ გამიგეთ, ბატონო! მე მხოლოდ ოთახის დაქირავება მინდოდა.

— ოთახის? — დამიტკბა უცებ დამხედური. — ოთახი სულ სხვაა. მობრძანდით, დიდებული ოთახები მაქვს — ფანჯრებიანი, მზიანი. საჭმელად ბლომად მაქვს — არაჟანი, ნაირ-ნაირი ფრინველი, ერთი სიტყვით, რასაც ინატრებთ, ყველაფერი.

— სოკოების საქმე როგორ არის? — დაეინტერესდი მე.

— სოკოები იმდენია, რომ თუ ფრთხილად არ იარეთ, სუყველას გადათელაოთ. ბალახივითაა მიოდებული.

— თევზი?

— თევზი?! ტბა დაშრა იმის გამო, რომ თევზი უფრო მეტი იყო, ვიდრე წყალი; ხოლო ჩანჩქერთან ხანჯლებივით ბზინავენ კალმასები.

— რას ლაპარაკობთ? — გამიკვირდა მე.

— ეგ კიდევ არაფერი. წყალში თუ შეხვედით, იმ წამსვე მოგაჭამენ ფრხილებს. მათ დასაჭერად არც ჭიებია საჭირო და არც სხვა რამ სატყუარა, საგსებით საკმარისია ფოლაქი, ასანთის ღერი, პაპიროსის ნამწვავიც კი, რომ თევზი ანკესზე წამოვდეს.

— ეს ყველაფერი კარგი, მაგრამ ქალების საკითხი როგორ არის?

— მეტყვევი მრავალმნიშვნელოვნად ჩამიკრა თვალი.

— წელს ექვსი ჩამოდის დასასვენებლად. აი, შეხედე, სურათებიც კი მაქვს. — მან ჯიბიდან სურათები ამოიღო და მომაწოდა.

ეს იყო მსოფლიოს ექვსი ულამაზესი ქალის სურათი, მათ შორის მე სამი შევიცანი: კლავდიო კარდინალე, სოფი ლორენი და ოდრი ხეპბერნი.

— მოგწონს? — ცნობისმოყვარებით შემიკითხა მეტყვევი.

— ვერ დაიწუნებ, ეს არის მხოლოდ...

— რა მხოლოდ?

— ის რომ, თუ ექვსივე ერთად ჩამოვიდა, მაშინ...

— როგორ გაბედავენ. ცალ-ცალკე ჩამოვლენ, ისიც თითო-თითო კვირით.

— კი მაგრამ, რა ღირს თქვინი ოთახი?

— ორი ათას ხუთასი.

მე კინაღამ ნერწყვი გადამცდა სასულეში და ამის თქმალა მოვახერხე:

— ხომ არ გადაიირეთ?

— სულ ტყუილად ბრაზობთ, ბატონო! ასეთ პირობებს ვერც ზაკოპანეში შეგვიტყვნიან და ვერც სობოტოში. ჩემთან კი ყველაფერი გეჭმებათ, რასაც ისურვებთ. ფული კი წინასწარ გადაიხადეთ, თორემ იმდენი კლიენტი მოდის, რომ...

რადას ვიზამდი. ფული გადავიხადე და სანამ მეტყვევის სასლამდე მივიდოდი, გაირკვა, რომ დიდი სიცხეების გამო სოკოები გადახსნა, თევზები ზღვაში გაიქცნენ წყლისთვის, ქალებმა ვიზუები ვერ იმოგნეს. მე კი ფანჯარიანი ოთახი ვერ ვიშოვე, რადგანაც იგი მეტყვევის სიდერს აეღო უკვე. მეტი რა დამჩინებოდა, მეტყვევის სასლიდან ერთ კილომეტრზე დამორბეული გომური ვიქირავე და ხის ქერქით ვიკვებებოდი, რადგან პროდუქტები, საერთოდ, გაუწყდა ამ წელს. იყო წუთები, როცა მეტყვევის გალახვაც მინდოდა, მაგრამ გადავეწყვიტე, სამერმისოდ მისი მისამართი ჩემი მოკრივე მეგობრისთვის მიმეცა და ამით მაინც მეძია შური.

ნახ. მ. აბაშიძისა

ერთი წელი
გადავიტოვე

— ისე იტყვი. თითქოს ტყეში იყო!

დავამთავრა

დავამთავრე თუ არა პირველი ფელეტონი, იმ წამსვე მიხვდი, რომ ლიტერატურის ამ უნარის შედეგრი შევქმენი. სიხარულით ვკითხულობდი ახლახან დაწერილ ჩემს შემოქმედებას და ცრემლებამდე ვხარხარებდი. განსაკუთრებით სასაცილო ადგილებს რამდენჯერმე ვკითხულობდი. ბოლოს დავახსენი, რომ მოქმედების დრო დადგა და ერთ-ერთ იუმორისტულ ჟურნალში გადავანე ჩემი შედეგრი. რედაქციაში სიამოვნებით მიმიღეს, სავარაუდოდ კი შემომთავაზეს და, თქვენ წარმოიდგინეთ, რედაქტორმა ჩემი თანდასწრებით გადაწვიტა მისი წაქითხვა. თვალს ვერ ვაშორებდი მის მოღუშულ სახეს და გულისფანცქალით ველოდი, როდის მივიღებოდა შედეგზე სასაცილო ადგილამდე, მაგრამ რედაქტორის გაქვავებულ სახეზე ნერვიც კი არ შერხეულა. იძულებული ვიყავი, ჩამეცინა, ხოლო როდესაც ამ ღონისძიებამაც არ გამოიღო შედეგი, ხმაშალა გადავიხარხარე. თქვენც არ მომიკვდით, თვალც კი არ დაუხამხამებია. რედაქტორი, როგორც ეტყობოდა, კითხვას ამთავრებდა და მაშინ, როცა ჩემი აზრით, სამჯერ მაინც უნდა გაცივებოდა, ერთხელაც კი არ გაუღიმა.

„ალბათ იუმორის გრძნობა წუხელის რომელიმე სუფრაზე დაკარგა. — თავს ვიმშვიდებდი შიწუნებულად, — რაც არ უნდა იყო, იგი ხომ მწერალი არ არის, უბრალო რედაქტორია და სრულებითაც არ სჭირდება იუმორი.“

ბოლოს, როგორც იქნა, ჩაათვა კითხვა, ამომხედა და ცხენილთახვიხვინდა. მე გულზე მომეშვა და

თავისუფლად ამოვისუნთქე. იგი კი განაგრძობდა ხარხარს და მალე შრიალით აიყოლია ფანჯრის მიწები.

„ალბათ კონდესატორივით ერთად დააგროვა ყველა სასაცილო მომენტი და მეერ ერთბაშად გაცივინა, — ვფიქრობდი მე. — ეს საქმაოდ ორიგინალურა და; შეიძლება ითქვას, კულტურული მეთოდიც კია.“

გულმა აღარ მომიტოინა და სიცლილში ავეყვი. კარგა ხნის სიცლის შემდეგ თვლებიდან ცრემლები ამოვიწმინდე და სლოკინსლოკინით შევიკითხე:

— რას იტყვი, ბატონო რედაქტორო, კარგია?

— ბრწყინვალეა, — სიცლილთ მიპასუხა მან.

— რომელ ნომერში აპირებთ დაბეჭდვას? — შევეკითხე სიხარულით გათამამებულმა და სიამოვნებისგან თვლები მოვიფხვინიტი.

— ნომერში? რა ნომერში? — გაიკვირვა რედაქტორმა, — ააა... ფელეტონზე ბრძანებთ? კი მაგრამ, ეს ხომ თავიდან ბოლომდე სისულელეა. არა, ბატონო, მე იმიტომ ვიცინოდი, რომ... — რედაქტორი ისევ ახორხოცდა. — სარკეში ჩახხედეთ, სარკეში, რას გივავთ სახე! — როგორც იქნა, ამოთქვა ბოლოს და ერთი ჭიქა წყალი გადააქრა.

მე სარკეში ჩავხედე და ვაი ამ ჩახხედვას: მთელი სახე შეღწილ მქონდა მოთხუზული. ეს იყო და ეს. ამის შემდეგ აღარასოდეს დამიწერია ფელეტონი და აღარ შემიღია იუმორისტული ჟურნალის რედაქტორის კარები.

თარგმნა ოთარ საღრაძემ

ზარიქა ნიანგი

სატირული ნიანგი!
არ მინდოდა თქვენი შეწყობა, ბევრს ვეცადეთ, ჩვენი ძალებით მივვლიყავი როგორმე, რომ მე-5 სართულის მცხოვრებლებს წყალი გვეტონოდა ნორმალურად, მაგრამ ყოველგვარი ღონე გამოილია, მოთმინების კასრები და აბაზანები დიდი ხანია ამოიშრიტა, აღარ დარჩა არც ქალაქის საბჭო, არც წყალსადენის სამმართველო, არც გაზთვები, ჩვენი ხმა კი დღემდე რჩება „ხმად მღაღადებლისა...“

აქამდე კიდევ გვეტონდა რაღაცის იმედი: ზაფხულია, ცხელია, ნალექები ნაკლებია, შემოდგომა დადგება, წვიმები დაიწყება, ტროტუარებს აღარავინ მორწყავს და გვეშველება-მეთქი. მაგრამ იმედის უკანასკნელი ნაპერწკლები შემოდგომის წვიმებმა ჩააქრო. ამაოდ შეეცქერიტ გამოუშუქულ თხანებს (ექვსს ერთად); იქნებ რომელიმე მდიდრის შვიდი საათზე მაინც ჩამოვადლოს მაცოცხლებელი ცვიარი, მაგრამ არაფერი გეტკინოს! შენ ხარ ჩვენი უკანასკნელი ნუგეში, გვიშველე რამე!

ნორა პართველიშვილი და მისი ბნანი...
(ვაჟა-ფშაველას პრესა. № 88, ბუკდვითი სიტყვის კომბინატის საუწყებო სახლი).

ამირვასო ნიანგი!
იყო დრო, როცა ჯარსავით ტრიალებდა მღ. ჩიხურაზე დადგმული წისქვილის დოლაბები, ჩხრიალით იცლებოდა ხორბლი და სიმინდი დატვირთული ტომრები და ფქვილისგან თოვლის პაპასავით გათეთრებული ილიკო კმაყოფილებით იღიმებოდა. ასე იყო უწინ. ასლა კი ორაფენებზე შემდგარი წისქვილი ომიდან დაბრუნებულ ხეობარს დამსგავსებია, მხრებჩამოყრილი დგას და ქარის ყოველ წამოჭროლაზე გულისამაჩუყებლად წრიბინებს, ხელგაწვდილი დგას და წყალს თხოულობს, ღვთის მოცემულ წყალს, რომ მველებურად დატრიალ-დამზრიალდეს და ისევე გაახაროს სოფელ სხვიტორის აკაკი წერეთლის სახელობის კოლფეხვრები. გამგებთა კი დაყრუბულ-დამუნჯებულია და ვერაფერს ხედავს.

გვიშველე, ჩვენი ნიანგი! თვალები აუხილე ჩვენი კოლმეურნეობის მესვეურთ და კიდევაც გაგვაგონე ჩვენი წისქვილის გუგუნე.

ფავილია ნაფისკვილაძე

კმარო ნიანგი!
„წყალი, წყალი!“ — ღაღადებენ გურჯაანის რაიონის სოფელ გურჯაანის ზემო წითელი უბნის მცხოვრებლები და მზერა სასოფლო საბჭოსკენ აქეთ მიჰყრებილი. იქნებ გაიღონ მოწყალეობა და როგორმე წყლის საკითხი მოაგვარონ, თორემ სოფლის დედისერთა ონკანთან ისეთი რიგია, რომ ავ თვალს არ დაენახება. მერე ხმა დაირხა, წყალი თუ უნდათ, ოჯახზე 100-100 მანეთი შეაგროვონ და წყალიც გაჩნდებათ. რა გაუჭირდა სასოფლო საბჭოს ასეთი, რომ სამათხოვროდ გაუხდა საქმე!

კმარო ნიანგი! შენ მაინც იცი წყლის ფასი და იქნებ როგორმე დაგვეზმარო, თორემ წყლის ზიდვისგან წელში გაგწყდით ქალები.

უფალოვნილავი

გვიშველე, ნიანგი!
დეკემბერში (გასული წლის) სახლი ჩაიბარეს. იანვარში შეგვასახლეს, მაგრამ ვაი ამ შესახლებას: არც წყალი (იგულისხმება ცხელიც და ცივიც), არც სინათლე, არც გათბობა, არც გაზი, არც ლიფტი, — არაფერი ამის მსგავსი არ იყო. იყო მხოლოდ ცივი და უტყვე კედლები. შემდეგ ნაწილობრივ ფულმა გვიხსნა (დაილოცა მისი მადლი!), გვიხსნა, მაგრამ, ვაი ამ ხსნას! სხვა აღარაფერი კეთდება ფულის გარეშე.

გვიშველე, შენი ჭირიმე! დიღმის მასივის III კვარტალის მე-7 და მე-9 კორპუსების მცხოვრებლებს. ახალბინიაშვილავი

თხილისას უმაოოენის უმაყხლსს
ფირსთის ფაე. როის ქახი. ენაქ მოიფ.
განხის რასნაყერ I ვახსენ მისაღებ Nძუქრადსაუქე.
ქ მოიყი ობფ უესა ქიფობზე სანარაშვილის

ვანცხარეშ

5 აგვისტოს 1966 წ. რო. 2 საათზე მოვახსენებ თქმ რაყსნე, გამოცრა ქახი. ენა რა როფ. ნეხში ხაველიც ხმ რვესნეზე სყოზე აშუთო თეთხით რა აშუაჩეცით. მუსე როეს ხმ შივერი სყო შილოში ჩაყწეხიანთ რამაყე. ხავერ მასე ახ რამაყე. ვინაიყვან რა ხარგნასე რაშვერ სცარი რაჟამთაჟეჟეჟერი მათ სერი სქის მენარზე რა რეი იეჟები რაილწი რეირან ხელში გარქარა ხმ რგნასე თეჟებს ვსნეხავრი სყო რაჟესე რა რეი სცნამ რელ ზეჟეში რანვე რელ ჯამვსსერიყე აჟი ქახი. ენა რა როფ. განხით ხაველიც გამოცრაყსნაჟა სხიუქესხამ გამოც რეჟეჟამ რეჟონიზანი რაყენეჟას სხვა (ხაჯა) ამოიყ ჩიანს. მე რე რამნეჟეს რამაყე. იბოტამ ხმ მღრში სცსა შეიანი რამეიხეჟა. რინსვი ხმ რეჟინამ-ჟი რამოიანხოთ რა რაყწაწხარას ქა სხიუქესხამა) უღმისამ ხაჯამ რეჟამაჟეჟეჟეჟე რამოიყეს ხარგან რეი ვანე-ყსი ახის რა ახ ყუყუჟენ ხმ სქის შვერი რაჟ რა სყო რის სყო რეჟამაჟი რაყწამის რაჟ რა ვინს მენარეიკის თანაშეჟენე შვერი ოვეს. თყ ვილეჩის ფაჟიღეოზე მასიყე ახ რეჟაჟა ხარის რინსვი რამოიყვანთ ყიხირიუენე ვაჟერიოთე. *გამაწარეჟერი უ. რისს მე სანარაშვილი*
6 აგვ. 1966 (წ.წ.) ნელი

ნან. ჯ. ლოლუასი

— საწვიმარი ლავადით რამ დავაწვინა?
— დილით ვერ ვიღვიძებ და მამარჩევი წყალს მას-სამს.

მთავარი რედაქტორი **ნოდარ დუგვაძე.** | **სარედაქციო კოლეგია:** ს. კლდიაშვილი, ნ. მალაზონია, გ. ნიუნიაიძე, ნ. შველიძე, ო. ჭელიძე. | საქ. კბ. ცენტრალური კომიტეტის გამომცემლობა

თბილისი. სატირისა და იუმორის ჟურნალი „ნიანგი“. Тბილისი. Сатирико-юмористический журнал „Ннанги“. რედაქციის მისამართი: რუსთაველის პრ. № 42. ტელეფონები: რედაქტორის—9-76-69, საერთო განყოფილების—3-10-78

ხელმოწ. დასაბ. 4/X-1966 წ. ქალ. ზომა 70x108 1/8 0,5 ნაბ. ფურც. 1,37. ფიზიკურ ფორმათა რაოდენობა 0,5, პირობით ფორმათა რაოდენობა 1, ხელნაწერები ავტორებს არ უბრუნდებათ. საქ. კბ ცვ გამომცემლობის სტამბა № 1. ლენინის ქ. № 14. შეკვ. № 333ა უფ 03281 ტირაჟი 55000

— მონროს დოქტრინას — „ამერიკა ამერიკელებისათვის“, რე-
მელსაც 143 წლის ისტორია აქვს, ძია სემი იყენებს მთელ კონტინენტ-
ზე ბატონობისათვის.

ქველი სომხების ახალი ვარსკვლავი.

ნ.ბ. პ. ლაშვილის